

РЕШЕНИЕ

№ 5995

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 08.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3512** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл.112 ал.1 т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалбата на А. П. Н. от [населено място] срещу Експертно решение /ЕР/ № 0595/174 от 11.12.2010г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по хирургични болести, с което е потвърдено Експертно решение № 0001/04.01.2010г. на ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ III състав – [населено място], с което не приема причинна връзка за настъпилата смърт - трудова злополука на съпруга й Ц. Б. Н., съгласно чл.68 ал.1 т.1 от Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността /НМЕР/2005г. отм./, в сила към момента на установяване на злополуката.

Чрез процесуалния си представител, жалбоподателката твърди, че НЕЛК неправилно не е признал злополуката, причинила смъртта на съпруга й за "трудова" по смисъла на вложеното в разпоредбата на чл.55 от Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ съдържание. Като счита, че НЕЛК не е преценила прецизно цялата медицинска документация за правилно установяване на релевантните обстоятелства относно смъртта на Ц. Б. Н., моли съда, след като установи причинната връзка на смъртта с извършваната от Н. трудова дейност, да отмени оспореното ЕР и върне преписката на НЕЛК за ново произнасяне с признаване на злополуката за трудова.

Ответникът по жалбата - НЕЛК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна СУ„СО” не изпраща представител и не изразява становище по жалбата .

СГП също не изпраща представител и не изразява становище по жалбата .

Административен съд София - град, II отделение, 32-ри състав, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката, видно от Удостоверение за наследници на Ц. Б. Н., починал на 14.12.2008г., приложено към МЕД, приобщено към материалите по делото, е преживяла съпруга и наследник по закон на починалия Н., чиято смърт е предмет на административното производство пред ответника.

Ц. Н. е работел на длъжност "транжор" в отдел "Производство" в [фирма] - [населено място], на осемчасов работен ден, видно от представени трудов договор и допълнителни споразумения, длъжностна характеристика и др. приложени към МЕД на починалия, считано от 09.07.1993г. до смъртта му на 14.12.2008г.

На 14.12.2008г. в 11.45ч. на работното си място – кухня транжорна на [фирма] на летище С., терминал 1, при изпълнение на служебните задължения – получаване на необходимите продукти /месо, птици, риба/ за обработване и транжиране през работния ден, Н. се е оплакал от болки в областта на сърцето и главата, прилошало му е и е бил откаран в УМБАЛ „Света А.” /бивша Окръжна болница/, където е починал. Видно от препис - извлечение от акт за смърт № 602/18.12.2008г. Н. е получил „дисекция на асцидентни участъци на аортата, тампонада на сърцето, хипертонична болест”, причинили смъртта му.

Във връзка с декларираната на 09.11.2009г. в РУСО [населено място] злополука, длъжностното лице по чл.60 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ при ТП на НОИ – [населено място], се е произнесло с Разпореждане № 1227/19.01.2010г., с което настъпилата смърт не е била призната за трудова злополука по смисъла на чл.55 от КСО. Мотив за разпореждането е отразената в ЕР на ТЕЛК Общи заболявания при I МБАЛ III състав – [населено място] № 0001/04.01.2010г. водеща диагноза: „Аневризма и дисекция на аортата” при общо заболяване : „Дисекираща аневризма на възходящата аорта с тампонада на сърцето”.

Видно от данните по делото, жалбоподателката е оспорила посоченото ЕР на ТЕЛК от 04.01.2010г., в частта относно причинната връзка за настъпилата смърт, с жалба до НЕЛК от 10.05.2010г.

С оспореното ЕР № 0595/174 от 11.12.2010г. на НЕЛК по хирургични болести е било потвърдено ЕР на ТЕЛК като не е била приета причинна връзка - трудова злополука за настъпилата смърт. Изводът за липса на причинна връзка между увреждането и настъпилата смърт на Н. бил мотивиран с „установено хронично системно заболяване – мултифокална атеросклероза, протичащо с тежки деструктивни изменения; патологичният процес се дължи на биологични причинни фактори, които не се асоциират с факторите на работната среда и работния процес, при лице с регистрирани високи стойности на артериалното налягане...”.

Процесното ЕР на НЕЛК е било съобщено на 13.04.2011г., а жалбата срещу него до съда – входирана в НЕЛК на 26.04.2011г.

По делото е назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза с вещо лице д-р Д. М. – специалист по вътрешни болести и кардиология, от заключението на която се установява, че смъртта на Н. е причинена от настъпилото на 14.12.2008г. увреждане на здравето му, изразяващо се в остра дисекция /разкъсване/ на стената на аневризма

/разширение/ на възходящата аорта с последващ хемоперикард /събиране на кръв в сърдечната торбичка/ и тампонада /свиване на сърцето с невъзможност за неговото разширение от събралата се кръв в сърдечната торбичка/. Според експерта, дисекцията на аневризмално променената аорта може да настъпи вследствие на вдигане на тежък предмет, тъй като при напъването се повишава внезапно артериалното налягане, което опъва силно стената на аортата, която е предшестващо променена /изтънена/ и като резултат може да настъпи разкъсването на стената. Тъй като медицинската документация на Н. и данните от личния му лекар сочат на „липса на регистрирани високи стойности на артериалното налягане, на тежка коронаросклероза и генерализирана атеросклероза в резултат на регистрирано преди това заболяване”, вещото лице М. приема, че се касае за внезапно настъпила смърт поради внезапно нарушаване на здравето. Експертът е категоричен, че съществува вероятност починалият да е страдал от неустановена артериална хипертония с исхемична болест на сърцето, с оглед констатирано стеснение на коронарните артерии, но сигурни данни за това не са налице. Актът на разкъсване на аортата е внезапно настъпил, а не е резултат на хроничен процес. Такава хипертрофия, съгласно заключението на СМЕ, известна като „работна”, може да се дължи на тежките физически усилия, при които сърцето задебелява без да има съпътстваща артериална хипертония. Съдът дава вяра на заключението на експерта като го намира за добросъвестно и компетентно.

От показанията на разпитаните свидетели, които съдът кредитира като безпристрастни и непротиворечиви, се установява, че въпреки липсата на задължения по длъжностна характеристика, Н. е извършвал и тежка физическа работа, от която се оплаквал, че се много се изморява; че не е боледувал и не са му били констатирани заболявания при профилактични прегледи; че не е страдал от хипертония и сърдечни проблеми, каквито заболявания в рода не са били констатирани.

От установеното от фактическа страна съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от активно легитимирана страна /законен наследник на починалото при злополуката лице/, в срока по чл.149 ал.1 от АПК във връзка с чл. 112 ал.1 т.4 от ЗЗ и срещу подлежащ на съдебно обжалване ИАА.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното Експертно решение № 0595/174 от 11.12.2010г на НЕЛК по хирургични болести е постановено от специализиран състав на НЕЛК при обжалване на решение на ТЕЛК по реда установен в Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРПКМЕ/2010г. В състава му е включен и представител на НОИ, съгласно изискването на чл.106 ал.2 от ЗЗ. По тези съображения съдът приема, че решението е постановено от компетентен по материя административен орган.

Процесният ИАА е мотивиран – съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Актът обаче противоречи на приложимите материалноправни и процесуалноправни норми:

Предмет на оспорване е непризнатата причинна връзка от НЕЛК между смъртта на починалия съпруг на жалбоподателката и настъпилото през работно време увреждане на здравето му.

Съгласно нормата на чл.55 ал.1 от КСО, „ трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт”. Следователно законодателят изисква наличието при условие на кумулативност на няколко предпоставки: настъпило внезапно увреждане на здравето на осигуреното лице, настъпване на неблагоприятен резултат, изразяващ се във временна или трайна неработоспособност или смърт, причинна връзка между увреждането и извършваната от увреденото лице работа при или в интерес на работодателя .

От анализа на всички събрани по делото доказателства – писмени, гласни и експертно заключение съдът приема, че са налице елементите от фактическия състав на чл.55 ал.1 от КСО, определящи злополуката, причинила смъртта на съпруга на жалбоподателката, като „трудова”.

Спорът между страните в настоящото производство се свежда до причинната връзка между увреждането и настъпилата смърт на наследодателя на жалбоподателката, от една страна, и между увреждането и физическото пренатоварване по време на работа на същия, от друга.

От всички събрани по делото доказателства непротиворечиво се доказва тезата на оспорващата, че увреждането на здравето на съпруга ѝ е резултат от тежкото физическо натоварване при ежедневното изпълнение на трудовите му задължения, несвързано по принцип със задълженията му по длъжностна характеристика, а не резултат от установени по надлежния ред от компетентни медицински органи хронични заболявания на сърдечно-съдовата система – артериална хипертония, исхемична болест на сърцето, тежка коронаросклероза, генерализирана атеросклероза и т.н. След като не се установи от ответника по категоричен начин наличието на посочените или други болести, изключващи изискуемия елемент на внезапност на увреждането по смисъла на чл.73 ал.2 от НМЕР, съдът намира елемента „внезапност на увреждането за установен.

По делото не се оспорва от страните, че увреждането е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа и е довело до смъртта на Н.. Точният механизъм на увреждането и причините за настъпването му са описани подробно и ясно от експерта от СМЕ д-р М. и съдът се доверява на констатациите му, с оглед съответствието им с останалите многобройни годни, относими и значими за спора доказателства.

Като приема, че несъмнено е установена отричаната от ответника причинна връзка между довелото до смъртта на Н. увреждане и физическото натоварване по време и по повод изпълнение на трудовата му дейност при работодателя, съдът намира, че оспореното ЕР на НЕЛК е издадено в рязко противоречие с материалния закон и следва да бъде отменено като незаконосъобразно. НЕЛК е постановил неправилен акт и поради това, че не е обсъдил цялата налична медицинска документация, удостоверяваща здравословното състояние на лицето преди настъпване на

увреждането.

Предвид изложените съображения, след като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт на визираните в чл.146 от АПК основания, съдът приема, че атакуваното ЕР, като неправилно и несъобразно, следва да бъде отменено.

Тъй като съдът не е в състояние да реши делото по същество, преписката на основание чл.173 ал.2 и чл.174 от АПК следва да бъде изпратена по компетентност на административния орган за произнасяне със задължителни указания, във връзка с мотивите на настоящото решение за произнасяне по причинната връзка между увреждането при злополуката през време и по повод на извършване на работата и настъпилата смърт на съпруга на жалбоподателката.

Ръководен от гореизложеното, на основание чл.172 ал.2 , чл.173 ал.2, и чл.174 от АПК, Административен съд София - град, II отделение, 32-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Експертно решение /ЕР/ № 0595/174 от 11.12.2010г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по хирургични болести, с което е потвърдено Експертно решение № 0001/04.01.2010г. на ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ III състав – [населено място], като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ВРЪЩА административната преписка на Националната експертна лекарска комисия за ново произнасяне относно причинната връзка – трудова злополука, съобразно мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

